Niet te missen

À lire / À voir / À suivre

Édition électronique

URL : <https://journals.openedition.org/temoigner/4954>

DOI : 10.4000/temoigner.4954

ISSN : 2506-6390

Éditeur :

Éditions du Centre d'études et de documentation Mémoire d'Auschwitz, Éditions Kimé

Édition imprimée

Date de publication : 2 mai 2016

Pagination : 176-178

ISSN : 2031-4183

Référence électronique

«Niet te missen», *Témoigner. Entre histoire et mémoire* [Online], 122 | 2016, Online op 30 septembre 2021, geraadpleegd op 07 janvier 2022. URL: <http://journals.openedition.org/temoigner/4954> ; DOI: <https://doi.org/10.4000/temoigner.4954>

Niet te missen

OSCAR ÉN GROTE PRIJS VAN DE UNIE VAN DE FILMKRITIEK VOOR SON OF SAUL

Op 28 februari won *Son of Saul* van de Hongaarse scenarist en regisseur László Nemes de Oscar voor beste niet-Engelstalige film. De hoofdrol, die van een *Sonderkommando* in Auschwitz, wordt vertolkt door Géza Röhrig. Tijdens de 88e ceremonie van de Academy Awards haalde de film het van *Theeb* (Jordanië), *A War* (Denemarken), *Embrace of the Serpent* (Colombia) en *Mustang* (Frankrijk/Turkije).

In België kende de Unie van de Filmkritiek (UFK) eerder al haar 62e Grote Prijs toe aan *Son of Saul*. Andere kanshebbers waren *Mad Max: Fury Road*, *Mustang*, *The Lobster* en *Whiplash*. Volgens het persbericht van de UFK voelt de film aan ‘als een beklemmende cinematografische vuistslag die de toeschouwer confronteert met de geplogenheden van de huiveringwekkende nazimoordmachine’, en is hij daarom verplicht lesmateriaal voor de middelbare scholen. Eind vorig jaar verkoos ook de Vlaamse filmpers *Son of Saul* tot film van het jaar.

Connecting Law and Memory

Kazerne Dossin, International Holocaust Remembrance Alliance, the Belgian Federal Police, KZ Gedenkstätte Flossenbürg and the Council of Europe announce the “Connecting Law and Memory” conference in Mechelen on 20-22 September 2016. This conference will focus on training courses in human rights for law enforcement and civil servants – based on Holocaust and genocide studies – with an emphasis on bringing together both civil servants (especially law enforcement) and museums & memorials. The goal of the conference is to connect, link, share and benchmark existing outreach programs, good practices and experiences. The conference is especially intended for decision makers and

educators working at museums and memorials, and civil service bodies involved in setting up suchlike training programs or show a strong interest to do this in the future. It will offer practical and theoretical knowledge by a series of methods, trainings, lectures, workshops, debates and poster sessions for and with speakers and participants all over Europe.

◆ Info about the programme, venue, and registration process can be found on: <http://www.connectinglawandmemory.eu/>

Interview series: Portrait of Marianne Hirsch

The Auschwitz Foundation initiated a series of interviews with great thinkers – “founders” of a number of concepts and frameworks that determine research on

testimony and memory since the 1980s. We recently added the portrait of Marianne Hirsch, William Peterfield Trent Professor of English and Comparative Literature at Columbia University and Professor in the Institute for Research on Women, Gender, and Sexuality. Hirsch’s work combines feminist theory with memory studies, and focuses particularly on the transmission of trauma across generations (“postmemory”).

◆ Section “Audio & Visual” on our website: www.auschwitz.be

Signora Auschwitz

‘Signora Auschwitz’, zo noemde een schoolmeisje Edith Bruck tijdens een van haar getuigenissen. Edith Bruck doet hier haar verhaal – het verhaal van een overlevende en getuige van de genocide op de Joden. Ze vertelt over de pijn, zowel moreel als fysiek, die het gevolg is van een interne strijd tussen twee tegengestelde ambities. Enerzijds beschouwt ze getuigen als een manier om zichzelf te bevrijden en om recht te doen aan de slachtoffers van de Holocaust. Anderzijds wil ze liever niet meer over Auschwitz praten en de draad van het normale leven weer opnemen dat ze nochtans voorgoed is verloren in het kamp. In het boek komen alle aspecten aan bod van de malaise die overlevenden ervaren: het onomkeerbare verlies van geliefden en van de wereld die ze kennen uit hun kindertijd, het ongeloof bij hun toehoorders, de onmogelijkheid om de realiteit van Auschwitz over te brengen en de onvermijdelijke afstand die ontstaat tot die ervaring, de rol en de plaats van de getuige, en de vermoeidheid die ook Edith Bruck, net

als haar vriend Primo Levi, voelt als ze met ‘jongeren’ werkt.

Signora Auschwitz stelt het naïeve maar breed gedragen idee bij dat getuigen steeds een deugdzaam en nobele opdracht is.

Edith Bruck werd in 1932 geboren in Hongarije, in een erg arm Joods gezin. Op haar twaalfde werd ze naar Auschwitz gedeporteerd. Na jaren van omzwervingen in Europa en Israël gaat ze in 1954 in Rome wonen. Haar werk, autobiografisch en poëtisch, is getekend door de ervaring van het genocidaire geweld.

♦ Edith Bruck, *Signora Auschwitz*, 2015, Kimé, ‘Tussen geschiedenis en herinnering’, 114 p.

♦ Rubriek ‘Publicaties’ op www.auschwitz.be

Gedeporteerd van Mechelen naar Auschwitz: getuigen vertellen

In deze documentaire, de derde in de serie ‘Archiefverhalen’, vertellen zes overlevenden in een reeks interviews hoe ze van Mechelen naar Auschwitz-Birkenau werden gedeporteerd. Ze beschrijven de omstandigheden waarin het transport de bestemming bereikte (ontsnappingspogingen, dorst, angst,

het op elkaar geperst zitten) en ook de aankomst in het kamp Birkenau. Onmiddellijk na het uitstappen moesten ze het selectieproces ondergaan en werden ze gescheiden van hun naaste familieleden. Ze behoorden tot de uiterst kleine minderheid die arbeidsgeschikt was bevonden en werden in het kamp ondergebracht. Daar werden ze een nummer, beroofd van hun identiteit en vernederd tot in het diepst van hun ziel. Vervolgens begon de zogenaamde ‘quarantaine’, waarin er alles aan werd gedaan om hen moreel en fysiek te breken.

De volgende zes getuigen vertellen over hun persoonlijke ervaring: David Mandelbaum vertrok met een van de eerste transporten en legde het traject af met een reizigerstrein; Félix Lipszyc zat op het 20e transport en was er indirect getuige van hoe dat werd aangevallen; Jacques Raffeld werd als verantwoordelijke voor zijn wagon aangewezen; de verzetsstrijders Sarah Goldberg en Paul Halter vertrokken respectievelijk met het 21e en het 22e transport; Marie Pinhas,

**ONZE WEBSITE
IS OPNIEUW
BEREIKBAAR**

Eind vorig jaar haalden we onze website tijdelijk offline na een cyberaanval. Vandaag kan u hem weer bezoeken via de gekende url:

www.auschwitz.be

op dat ogenblik veertien jaar oud, werd in het gezelschap van haar ouders gedeporteerd met het laatste transport van Mechelen naar Auschwitz-Birkenau.

♦ Sarah Timperman & Stéphanie Perrin, *Gedeporteerd van Mechelen naar Auschwitz: getuigen vertellen*, 'Archiefverhalen', 2015, Frans met Nederlandse ondertitels, 40 min.

The Spirit of the Laws

Pertinent to contemporary demands for reparations from Turkey is the relationship between law and property in connection with the Armenian Genocide. This book examines the confiscation of Armenian properties during the genocide and subsequent attempts to retain seized Armenian wealth. Through the close analysis of laws and treaties, it reveals that decrees issued during the genocide constitute central pillars of the Turkish system of property rights, retaining their legal validity, and although Turkey has acceded through international agreements to return Armenian properties, it continues to refuse to do so. The book demonstrates that genocides do not depend on the abolition of the legal system and elimination of rights, but that, on the contrary, the perpetrators of

genocide manipulate the legal system to facilitate their plans.

♦ Akçam, Taner & Umit Kurt, *The Spirit of the Laws: The Plunder of Wealth in the Armenian Genocide*, translated from Turkish by Aram Arkun, Berghahn Books, 2015, 220 p.

Trauma, Taboo, and Truth-Telling

Argentina's repressive 1976–1983 dictatorship, during which an estimated thirty thousand people were “disappeared”, prompted the postauthoritarian administrations and human rights groups to encourage public exposure of past crimes and traumas. Truth commissions, trials, and other efforts have aimed to break the silence and give voice to the voiceless. Yet despite these many reckonings, there are still silences, taboos, and unanswerable questions.

Nancy J. Gates-Madsen reads between the lines of Argentine cultural texts (fiction, drama, testimonial narrative, telenovela, documentary film) to explore the fundamental role of silence – the unsaid – in the expression of trauma. Her careful examination

of the interplay between textual and contextual silences illuminates public debate about the meaning of memory in Argentina – which stories are being told, and, more important, which are being silenced. The imposition of silence is not limited to the military domain or its apologists, she shows; the human rights community also perpetuates and creates taboos.

♦ Gates-Madsen, Nancy J., *Trauma, Taboo, and Truth-Telling: Listening to Silences in Postdictatorship Argentina*, University of Wisconsin Press, 2016, 240 p.

The Politics of War Commemoration in the UK and Russia

This book analyses contemporary war commemoration in Britain and Russia. Focusing on the political aspects of remembrance, it explores the instrumentalization of memory for managing civil-military relations and garnering public support for conflicts. It explains the nexus between remembrance, militarization and nationalism in modern societies.

♦ Danilova, Nataliya, *The Politics of War Commemoration in the UK and Russia*, Palgrave Macmillan, 2016, 256 p.